

«Νόμιζα δεν θα ξαναδώ το παιδί μου» Ασφαλίτες απήγαγαν & τραυμάτισαν μητέρα βρέφους 7 εβδομάδων - Συνέντευξη στο Jacobin (vid)



Συγκλονίζει η νεαρή μητέρα βρέφους που ουσιαστικά απήχθη από την αστυνομία. «Αυτό που έγινε χθες, βασικά να το πω με μία λέξη ήταν απαγωγή. Στην ουσία κοινή απαγωγή. Εγώ πίστεψα για αρκετή ώρα, για όση ώρα ήμουν σε ένα αυτοκίνητο που μου έλεγαν ότι είναι αστυνομικό αυτοκίνητο και ότι ήταν αστυνομικοί, ότι έχω πέσει θύμα trafficking» δηλώνει η νεαρή εκπαιδευτικός.

Όλα ξεκίνησαν όταν αστυνομικοί με πολιτικά, οι οποίοι πήγαν σε μια στάση τρόλεϊ, τράβηξαν με βία την Δήμητρα και την έβαλαν σε ένα αυτοκίνητο χωρίς διακριτικά της αστυνομίας. Στη συνέχεια την περιέφεραν για πολύ ώρα σε άγνωστα στενά με αποτέλεσμα να της προκαλέσουν ακόμα μεγαλύτερο τρόμο για αυτό που της συνέβαινε.

«Με χώνουν μέσα στο αυτοκίνητο, μου έβαλαν χειροπέδες. Έχω και τα σημάδια από τις χειροπέδες στα χέρια από πίσω. Έτσι. Αυτός που ήταν πίσω μου πάτησε την πλάτη για να με ακινητοποιήσει, τελοσπάντων, γιατί καθώς γινόταν όλο αυτό, εγώ, έπαθα τρομερό πανικό και ούρλιαζα. Βοήθεια, βοήθεια, απαγωγή. Δεν μπορούσα σε καμία περίπτωση να φανταστώ ότι αυτό που συμβαίνει εκείνη τη στιγμή είναι πως αυτοί οι άνδρες είναι αστυνομικοί και ότι υπάρχει μια κανονική διαδικασία που έχει να κάνει με την αστυνομία. Με έβαλαν λοιπόν με τη βία σε αυτό το αυτοκίνητο. Ήταν τρεις. Δύο μπροστά και ένας πίσω μαζί μου. Αυτός που ήταν πίσω με πάταγε στην πλάτη και στο λαιμό. Έχω και κάποια σημάδια και πονάω γενικώς εδώ, σε αυτό το σημείο. Εγώ μέσα, μέσα στο αυτοκίνητο συνέχισα να ουρλιάζω ότι “βοήθεια απαγωγή. Γιατί το κάνετε αυτό; Τι συμβαίνει; Για ποιο λόγο γίνεται αυτό;” Αυτοί δεν έλεγαν. »

Επίσης περιγράφοντας τα συναισθήματα εκείνων των στιγμών, δήλωσε: «καταλαβαίνεις ότι είμαι μία γυναίκα με μωρό στο σπίτι. Με όλο αυτό που συμβαίνει, έχω γεννήσει εδώ και επτά εβδομάδες, πολύ πρόσφατα με τρεις άγνωστους άνδρες μέσα σε ένα αυτοκίνητο. Πίστεψα ότι είμαι θύμα trafficking, ότι έχω απαχθεί και είμαι στον απόλυτο πανικό. Δεν είχαν καμία επαγγελματική συμπεριφορά, οτιδήποτε ήταν απόλυτα βίαιο και ;ήταν τραμπουκισμός αυτό που γινόταν. Ήταν μια κοινή σκηνή απαγωγής, όπως αυτή που βλέπουμε στους κινηματογράφους. Με τον άνθρωπο από πίσω να μου λέει ότι εσύ το έχεις προκαλέσει αυτό στον εαυτό σου, εσύ αντιστέκεσαι γι αυτό συμβαίνει αυτό. Τις χειροπέδες να είναι πάρα πολύ σφιχτά, γενικώς να υπάρχει βία και και ξύλο πίσω.»

Στη συνέχεια η Δήμητρα περιέγραψε την άφιξη στο αστυνομικό τμήμα:

«Οπότε λοιπόν όταν βγήκαμε απ το περιπολικό, εγώ τους λέω ότι χρειάζομαι το κινητό μου για να πάρω τον σύντροφό μου και φυσικά τον δικηγόρο μου, γιατί έχω κάθε δικαίωμα στη νομική στήριξη, εφόσον θα μπω σ ένα αστυνομικό τμήμα για κάποιο λόγο. Αρνούνται κατηγορηματικά να μου δώσουν το κινητό μου και δεν υπήρχε καμία διάθεση ή τέλος πάντων να κάνουν αυτό που τους λέω. Το δικαίωμα μου δηλαδή να ικανοποιηθεί όποτε εγώ εκείνη τη στιγμή πήγα σε ένα κατάστημα καθαριστήριο στα 5 μέτρα από το αστυνομικό τμήμα και εκεί από εκεί πήρα τηλέφωνο, ειδοποίησα τον σύντροφό μου ο οποίος έφερε και το μωρό και θήλασα εκεί πέρα γιατί είχε περάσει το τρίωρο στο καθαριστήριο. Το μωρό τρέφεται αποκλειστικά με θηλασμό. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Ούτε γάλα είχα βγάλει τίποτα, οπότε έπρεπε κάπως να τραφεί.»

Εκτός αυτών περιγράφει την απελευθέρωσή της μετά τη συγκέντρωση αλληλεγγύης

«Έγινε μια τεράστια κινητοποίηση έξω από το Αστυνομικό τμήμα και χάρις σ αυτήν την στήριξη και την αλληλεγγύη και την κίνηση, την ακαριαία του κόσμου, υπήρξε η υπήρξε απελευθέρωση και η δική μου στο τέλος.» Επιπλέον η Δήμητρα μίλησε για τα τραύματα και το σοκ που της έχουν μείνει:

«Εντάξει, δεν το έχω πάρα πολύ συνειδητοποιήσει όλο αυτό. Ήταν πάρα πολύ οδυνηρό αυτό που έγινε όταν μέσα στο αυτοκίνητο για μισή ώρα, γιατί πίστευα ότι είμαι, ότι δεν θα ξαναδώ το παιδί μου, δεν θα ξαναδώ τον σύντροφό μου και κανέναν τέλος πάντων. Σωματικά έχω εκδορές, μώλωπες και στα χέρια και στην πλάτη και στο λαιμό που παρουσιάστηκαν την επόμενη μέρα, αλλά και βούισμα στα αυτιά και από την πίεση που υπέστην μέσα στο αμάξι. Και φυσικά εντάξει, είναι ένα πολύ τραυματικό γεγονός. Αυτό που έχω εγώ προσωπικά να πω είναι ότι και δεν θα. Δεν θα σταματήσω να το λέω κάπως αυτό. Το πράγμα που έγινε χτες ήταν στα πλαίσια της απόλυτης ασυδοσίας και του κράτους τρομοκράτη, αλλά και της αστυνομικής αυθαιρεσίας. Μιας απόλυτης αλαζονείας στη συμπεριφορά των αστυνομικών από την πρώτη στιγμή μέχρι το τέλος. Δεν ζήτησε ποτέ κανένας συγγνώμη »

Το Jacobin συνομίλησε και με τον σύντροφο της Δήμητρας και πατέρα του παιδιού Θοδωρή Μαυρίδη, ο οποίος ανέφερε μεταξύ άλλων: «Γενικά όποτε φεύγει η Δήμητρα αυτή την περίοδο είναι για πάρα πολύ λίγο χρόνο και είναι πολύ μετρημένο διότι πρέπει να γυρίσει άμεσα να θηλάσει και μάλιστα συνεχώς επικοινωνεί μαζί μου γιατί έχει το μυαλό της στο μωρό. Δέχομαι ένα τηλέφωνο από τη μητέρα της και πανικόβλητη μου λέει με πήρε η Δήμητρα και μου λέει να πάρεις τηλέφωνο το δικηγόρο του σωματείου να πάτε έξω από το αστυνομικό τμήμα. Όταν πήρα αυτό το κινητό που μου έδωσε η μητέρα της που ήταν ένα άγνωστο νούμερο ας πούμε και το σήκωσε η σύντροφος μου η Δήμητρα ήταν πανικόβλητη. Μου έλεγε ότι μου έχουν φορέσει χειροπέδες, Με έχουν χτυπήσει. Πάρε τηλέφωνο τον δικηγόρο. Ελάτε γρήγορα εδώ. Φέρε τη Φοίβη εδώ να την ταΐσω. Πήρα και εγώ το μωρό και πήγα να τους βρω, οπότε κατέβηκα με το μωρό προσπαθώντας να πηγαίνω από σκιές. Δεν κάνει να το βλέπει ο ήλιος δηλαδή τέτοιες ώρες γενικά δεν το βγάζουμε μέρα μεσημέρι ας πούμε. Πήγαίνα περίεργα ας πούμε κάπως σκιά σε σκιά μέχρι να φτάσω έξω από το καθαριστήριο και είδα αστυνομικούς χωρίς αστυνομικά, δηλαδή ασφαλίτες με πολιτικά ρούχα έξω από το καθαριστήριο 5-6 και μέσα να ήταν η Δήμητρα σε λίγο πιο μέσα ας πούμε να είναι έντρομη κατάσταση, να κλαίει. Μου

έκανε ο δικηγόρος νόημα, Έλα έλα, φέρε το μωρό για να το θηλάσει. Μπήκα μέσα και η Δήμητρα μου περιέγραψε ότι “νόμιζα ότι δεν θα σε ξαναδώ ποτέ”. Άρχισε να κλαίει, ότι νόμιζα ότι θα με απαγάγουν, ότι θα με πάρουν, ότι δεν θα ξαναδώ το μωρό. “Δεν ήξερα ότι θα γίνει, ότι θα ανησυχήσετε. Δεν θα μπορείτε να με βρείτε και τέτοια”. Ε, και εκεί ήταν σε μια κατάσταση σοκ.

Είδαν την ταυτότητά της μέσα στο αυτοκίνητο στα πρώτα πέντε λεπτά που την άρπαξαν. Με έναν βίαιο τρόπο απαγωγής δεν το συζητάμε. Οπότε ήξεραν από την αρχή ότι έχουν πιάσει ένα λάθος άτομο το οποίο έβλεπαν ότι φωνάζει απαγωγή. Βοήθεια! Έχω μωρό στο σπίτι, νεογέννητο πρέπει να το ταΐσω. Βοήθεια, απαγωγή. Καταλάβαινε δηλαδή ότι αυτό το άτομο πιστεύει ότι είναι θύμα απαγωγής, ότι οι ίδιοι έχουν πιάσει λάθος άτομο και αντί να το καθησυχάσουν να πουν ότι εντάξει κάναμε λάθος, ηρεμήστε κάτι. Ή αντί να πάνε γρήγορα στο αστυνομικό τμήμα για να καταλάβει και αυτή ότι βρίσκεται σε ένα αστυνομικό τμήμα, δεν βρίσκεται σε ένα τυχαίο μέρος με ανθρώπους με πολιτικά. Ίσα ίσα της φερόταν άσχημα. »

Μετά από όλα αυτά οι αστυνομικοί όχι απλά δεν της ζήτησαν συγγνώμη. Αλλά έψαχναν να της φορτώσουν κατηγορία για να δικαιολογήσουν την πράξη τους, κάτι που τελικά έκαναν.

Αποτέλεσμα;

Από όλη αυτήν την κακοποίηση αυτός που αντιμετωπίζει κατηγορίες, δεν είναι άλλος από τη νεαρή μητέρα.

Ελλάς Ελλήνων Αστυνομικών.